

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

KVINDELIG FREMSKRIDTSFORENING.

Nr. 21.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annonceer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 24. Maj 1891.

IV. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Mrs. Cady Stanton.

Fra „The Anti-Slavery Reporter“.

Mrs. Cady Stanton, Veteranen i den amerikanske Kvindebevægelse, fremtraadte første Gang i England for akkurat 50 Aar siden, og paa en temmelig romantisk Maade. Hun var lige bleven gift med Senator Henry B. Stanton, en af Antislaveriets mest veltalende Forkæmpere, og det nygifte Par besluttede med karakteristisk Energi at tilbringe deres Hvedebrødsdage ved det store „World's Anti-Slavery Convention“ (Verdens Antislaveri-Møde), der skulde holdes i London 1840.

Atlantehavet blev ikke den Gang, som nu, gennempløjet hver Uge af kæmpemæssige Dampskibe, og Aftenen før Mødet skulde holdes, laa det Sejlskib, paa hvilket Mr. og Mrs. Stanton befandt sig, endnu for Vindstille i nogen Afstand fra Englands Sydkyst, og der var ingen Udsigt til gunstig Vind. De gik saa i en lille Baad, og efter 10 Timers Roning landede de ved Midnat i Tornyay, og ved at paaskynde deres Rejse saa meget som muligt, naaede de London tidsnok til at komme med til Aabningshøjtideligheden i Frimurerlogen. Mr. Stanton blev budt velkommen tilligemed de andre Amerikanere, men Mrs. Stanton, Lucretia Mott, og nogle andre Damer, som havde rejst ottehundrede Mile og mere for at være til Stede, blev nægtet Adgang til Delegeretmødet. Nu paafulgte en sælsom Scene, Lucretia Mott, høj og statelig, traadte frem i sin simple Kvækerdragt, og erklærede med glødende Kinder, men blid og sagte Stemme, at de kvindelige delegerede var komne her for at indfri de Løfter, de havde givet deres Vælgere, og Ansvar for at udelukke eller optage dem kom til at hvile paa Forsamlin-

gen. Formanden, den ærværdige Thomas Clarkson, samt Wendell Phillips og George Thompson anvendte al deres Veltalenhed for at skaffe Kvinderne deres Ret. Daniel O'Connell var ikke nærværende, men talte senere til Gunst for dem. I England var man dog paa den Tid saa fremmed for alt, hvad der hed Kvinders Deltagelse i nogen offentlig Sag, at mange — og navnlig Gejstligheden — rettede indtrængende og bønfyldende Opfordringer til Damerne om at trække sig tilbage. En saadan Forandring vilde, efter deres Mening, bringe Kirken, Staten, ja selve Kristendommen i Fare. Debatten varede længe, Modstanderne blev ligefrem lidenskabelige, og tilsidst blev de „skrækelige amerikanske Kvinder“ udelukkede med overvældende Majoritet. Blandt dem, som var Vidner til denne Scene, indespærrede paa jødisk Vis bag en Skranke paa et lille Galleri, var Kvinder som Lady Byron, Anna Jameson, Amelia Opie, Mary Howitt og Elizabeth Fry.

William Lloyd Garrison var bleven forsinket paa Søen, men da han kom, nægtede han at indtage sin Plads som delegeret, han blev hos de udelukkede Damer paa det lille Galleri, idet han erklærede, at naar Kvinder, der havde arbejdet saa haardt som nogen Mand for Slavernes Frigørelse, skulde nægtes Adgang, saa handlede Kongressen stik imod sine egne Principer. Til Trods for denne uheldige Modtagelse i England lærte Mrs. Stanton paa en Rundrejse i de tre Kongeriger, særlig blandt Kvækerne, den bedre Side af Livet der at kende. Frihed for alle var da det brændende Spørgsmaal i Kvækersamfundene. Slaveriet paa Jamaica var lige blevet ophævet, og mange alvorlige Mennesker havde travlt med at lægge Planer til en videregaaende Frigørelse. Det var paa dette Tidspunkt, at Mrs. Cady Stan-

ton stiftede Bekendtskab med Harriet Martineau, der paa sin Side senere besøgte de forenede Stater.

Da Mrs. Cady Stanton vendte tilbage til Amerika i 1848, besluttede hun at sammenkalde et Møde af Kvinder — et Møde, hvor Mændene skulde behandles mere ædelmodigt end Kvinderne var blevne det i London. „Opraabet“ blev udstedt, og Mødet holdtes i Seneca Falls N. Y. Disse de første kvindelige Forkæmpere blev støttede af mange ædelttænkende Mænd, blandt hvilke nævnes Frederik Douglass *) og William Lloyd Garrison. I to Dage sad de i den tæt fyldte Sal og diskuterede Kvindens politiske og kommunale Ret, hendes Ret som Borger i Staten, Lønnen, der skulde gives for hendes Arbejde, og tilsidst hendes Ejendomsret. Omsider blev vedtaget en Resolution, affattet og undertegnet af ethundrede Mænd og Kvinder. Alt dette var saa nyt, endogsaa i det ellers saa fremmelige Amerika, at Mødet blev latterliggjort i alle Staterne. Ikke faa svigtede under Stormen, og mange frygtomme, baade Mænd og Kvinder, tog deres Navne tilbage; men de trofaste faa holdt tappert Stand, og sluttede sig kun tættere sammen, efterhaanden som deres Rækker blev tyndere. Kort efter blev det næste Møde afholdt; Pressen begyndte at betragte Ideen med gunstigere Øjne; nye Medlemmer blev optagne, og alt tydede paa Fremgang.

Mrs. Cady Stanton er nu en Kvinde paa 75 Aar, hendes Haar er hvidt som Sne, men hendes Aand ligesaa frisk som i hendes Ungdomsdage, hun har oplevet at se træde i Kraft Love, der giver Kvinder Ret til at bestyre deres egen Ejendom og til at

*) Frederik Douglass „Négertaleren“. Nylig af De forenede Stater sendt som Gesandt til Hayti, til Trods for en kraftig Modstand fra mange Amerikaneres Side.